

GLAS

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Leto (año) XXVIII, 3

EL VOCERO DE LA ACCION CULTURAL ESLOVENA

avgust 1981

bližnji kulturni večeri v buenos airesu

filozofski odsek:
29. avgusta
andrej rot

razvoj pojmov znak in pomen

literarni odsek:
12. septembra
france papež

ob stoletnici rojstva levstika in jurčiča

z branjem značilnih odlomkov
obeh slovenskih velikanov
(oskrbi gledališki odsek)

filozofski odsek:
26. septembra
dr. vinko brumen

janeza janžekoviča nauk o spoznavanju

teološki odsek:
24. oktobra
ladislav lenček cm

zaključki obiskovanja slovenskih misijonarjev

odbor:
26. decembra

žrebanje prve knjižne loterije slovenske kulturne akcije

za božič izide

vladimir kos

spev o naši gori

ilustracije in oprema

akad. kipar france gorše

knjiga je obljubljena
vsem darovalcem jubilejnega
sklada SKAkciji

samo s knjigo

S KNJIGO grem proti tesnobam dneva in hrepenenja in proti tesnobam zdomstva. S knjigo mi je življenje smiselno in z ljudmi, ki iščejo ta smisel, bi hotel biti povezan vedno v eno družino. Jesen je – nedeljski popoldan se počasi pomika od Srebrne reke in hiti proti zahodnemu nizkemu gričevju; po cesti drve avtomobili, iz druge strani slišim radio z glasom nogometaškega vpitja. Sosed, ki nima v nedeljo kaj početi, pere svoj kup železja, pločevine in plastične steklovine ter od časa do časa zaloputne z vrati avta. Zamolklo utripa moči zemlje. Gledam skozi okno; najprej se ustavim s pogledom na zelenju vrtnih ograje. Tam je sonce s svojo globoko in ljubeznivo tišino. Iz tega najbližjega zdomskega stanja padam v še bolj moreče potrošniško stanje družbe, ki me vabi in stiska v zapleteni zavesti silnega pohujšanja. – Samo s knjigo prestajam to odtujevanje in se upiram razpadu. Kako dolgo bom vzdržal? Ne vem. Ves čas že nosim s seboj knjigo in z njo zagovarjam; brez nje se ne bi mogel ustavljati grozni lepoti razsvetljene, a mrtve stvarnosti. Lahko bi dejal, da je knjiga zdravilo (SKA je tovarna za zdravila).

Čas je, da se zavemo, da je knjiga naš družbeni in narodnostni problem. Količkrat se zgodi, da grem po teh krajih in je ko da bi šel z Levstikom po doljenjskih poteh, med nizkim hribovjem, po njivah, po obrobjih gozdov, med trnjem in zidanicami. Natihem si pojem stare napeve, obenem pa mislim na našo umetno poezijo in slovensko knjigo v zdomstvu. Če tenko preudarimo, ne moremo tajiti, da imamo v zdomstvu dosti lepih knjig za poljudno branje, pa tudi drugih lepoznavanskih. In to bi nam moralo biti v čast in ponos. Ob Levstiku (letos se spominjamo tudi Jurčiča) mislim na knjige, ki jih imamo dovolj, samo ljudje vsak dan manj beró. O, naj ne bo tako, da kakor raste med nami število dobrih knjig, tako pojema med narodom veselje do njih!

Ves kraj našega zdomstva – to je vseh tistih slovenskih izseljencev, ki so šli po zadnji vojni v svet ne s trebihom za kruhom, ampak iz poštenega narodnostnega in kulturnega prepričanja ter želje po svobodi pred navalom sodobnega mračnjaštva – je razdeljen na tri dele. Na vzhodu, ob morju, se dvigajo velika mesta in se s svojimi predmestnimi naselji širijo daleč v notranjost kontinentalne ravnine, ki jo prepredajo številne poti in široke reke. Proti severozahodu se razraščajo starodavni gozdovi, v katere ponekod še ni stopila človeška noga; še naprej se svet dviga v visoke planote in v skalno gorovje. Tretji del, ki je najmanj poseljen, se širi proti jugu v brezkončno ravan, ki jo leto za letom prerašča visoka trava; ogromni evkalipti so tu edini zaslon proti mrzlim puščavskim vetrovom. Slovensko zdomstvo se je pred mnogimi leti naselilo predvsem v prvem, obmorskem delu. Postavili smo si domove, jih obdali z vrtovi ter povezali s potmi, zgradili šole, delavnice in shrambe in tu naj bi bila kot spomin in znamenje slovenstva v vsaki hiši, na vidnem mestu, polica ali skrinja, kjer je shranjena slovenska zdomska knjiga. Zaklad, ki bo še dolgo pričal o nas.

Pravzaprav je zgodovina naše knjige čudežna. Z nami je bila že od začetka skupina vojakov, ki so se po vojni razšli po svetu; njihovi domovi so bili uničeni in požgani, živina odpeljana, svojci pobiti. Bilo je hudo potovanje na slepo srečo, v negotovosti dneva in noči. Popotniki so bili potrti, a kljub temu, da ni bilo izgleda na kakšno pomoč, so vztrajali kakor so mogli, predvsem so zaupali v božjo pomoč, ki jih je ohranjala in vodila. Neki večer so prišli do gostega, mračnega gozda in ker se je že noč približala, jim ni preostalo drugega kot da so si postlali na tleh pod drevjem, ne da bi zaužili kaj drugega kot malo kruha in jagode. Da bi se zavarovali pred zvermi in roparji, so postavili stražo, prav po vojaško: medtem, ko je eden stražil, so drugi počivali in spali in tako so se menjavali vsaki dve uri.

Utrujeni popotniki so takoj zaspali, stražar pa je zakuril ogenj in se grel. In ni bilo dolgo, ko se mu je prikazal gozdni duh, v mesečini in v sanjski podobi. Pogledal je vojaka, takoj stopil predenj in ga vprašal: „Kdo si?“ – „Nekdanji vojak sem, brez domovine, na poti v svet. Prisedi k ognju!“ ga je povabil stražar. Skrivnostni obiskovalec se je zanimal: „Kakšno je vaše življenje, ju-

naški prijatelj?" – „Reveno karseda“, je odgovoril vojak; „moji prijatelji in jaz nimamo drugega, kot to ponošeno obleko, popotno torbo in vero.“ – „Dobro“, je odgovoril gozdni duh, kateremu se je begun zasmilil; „vzemi plašč in tole knjigo in pojdi z mirnim srcem. Kadarkoli si boš kaj najbolj zaželel – iz srca in duha – vzemi v roke knjigo!“ To rekši, je prikazen izginila, kakor je prišla. In tako se je tisto noč zgodilo še nekaterim od popotnikov – od gozdnega, sanjskega

ustvarjalci sk

ladislav lenček

predsednik Slovenske kulturne akcije se je na svojem letošnjem (misijonskem) potovanju po misijonskem zaledju ustavljal tudi v Trstu, kjer je v Društvu slovenskih izobražencev 8. junija na ponedeljkovem sestanku govoril o poslanstvu ter delu Kulturne akcije. Predsednikov nastop je pobudil živahen razgovor, ki je našo ustanovo prov gotovo še bolj približal tržaškim prijateljem slovenske zdomske kulture. Občasno so ga, kot že aprila letos tajnika *Nikolaja Jeločnika*, intervjuvali tudi za slovensko oddajo na Tržaškem radiu: v odgovorih na vprašanje sta oba odbornika razgrnila pred poslušalci preteklost, sedanost in bodočnost Kulturne akcije.

pisatelj vinko beličič

je pripravil zbirko daljših in krajših črtic, ki jo je poimenoval LETO BOROVE GRIZLICE. Najnovejši pisatelj leposlovni sad je založila in izdala Družba sv. Mohorja v Celovcu v začetku 1981. Črtice so ubrane na temo zdomca, ki živi na pragu domovine in doživlja v letih eksoda vrsto srečanj iz različnega miselnega in nazorskega okrožja. 15. junija je knjigo predstavil v Društvu Slovenskih izobražencev v Trstu Beličičev prijatelj pisatelj in esejist *Alojz Rebula*.

pisatelj franc jeza

je poslal v svet nov zvezek zbornika za družbena vprašanja, tokrat z naslovom AKCIJA. Zvezek na 48 straneh večjega formata je izšel junija 1981 v Trstu. Jeza, ki je hkrati urednik i založnik pomembne revialne zbirke – pričujoči zbornik je že četrti – je zbral vredne sodobne politično-družbene tekste, ubrane na osnovno temo: svoboda Slovenije v samostojni demokratični državi. Posebnega branja sta vredna uvodni Jezov esej „Akcijska“ in dokumentarno bogat in domiselni pogovor s pisateljem *Mirkom Javornikom* ob nedavnem izidu njegove knjige „Pero in čas II“.

akad. kipar france gorše

je v obližju svojega doma, v Svečah, v Vrto slovenskih koroških kulturnikov namestil spet nekaj novih soh koroških ustvarjalcev. V Gorici pa kiparju pripravljajo večjo razstavo njegovih v zdomstvu ustvarjenih del, ki jo bodo ponovili oktobra v Trstu. Kiparjeva galerija v Svečah je deležna posebno v poletnih mesecih številnih obiskov posameznikov in večjih skupin; iz Clevelanda (ZDA) sta galerijo in umetnika obiskala pevski zbor Korotan in plesna skupina Kres, čez 120 rojakov.

akad. slikarka marjanca savinšek

se je z najnovejšimi olji in gvaši predstavila pariški javnosti na skupinski razstavi od 18. maja do 1. junija v La Mandragere Internationale Galerie d'Art. Z našo slikarko so razstavljali še trije francoski slikarji. Razstava je pobudila pozornost v pariškem umetniškem življenju.

akad. slikar božidar ted kramolc

je februarja letos priredil spet samostojno razstavo olj in risb v Torontu (Kanada) v galeriji Toronto Dominion Center. Kot vse dosedanje razstave je tudi letošnja privabila številne obiskovalce.

arh. vilko čekuta

se je, poleg vedno novih stvaritev v revialnih, knjižnih opremah in ex librisih, letos znova predstavil slovenskim rojakom v Torontu kot režiser. Z mlajšim slo-

duha so prejeli v dar knjigo za na pot. In ko so po mnogih potovanjih prišli v kraje, kjer so se naselili in začeli novo življenje, so jim knjige duhovnega izvora dajale moč, da so vzdržali v hrupni samoti mest in se počutili kot nekoč doma. Bili so pravi ustvarjalci in svetovljani. Danes je nekaj od tistih obdarjencev odšlo od nas, njihove knjige pa so ostale in živijo med nami in lahko rečem – samo s knjigo obstajamo in se ohranjamo ze slovenstvo.

France Papež

venskim, že v Kanadi rojenim rodod, je marca na slovenskem farnem odru z velikim uspehom uprizoril slovito japonsko no-igro iz X stoletja, ki jo je za evropske odre priredil in prepesnil A. H. Klabund, znano kot „Praznik cvetočih češenj“. Ob predstavi so torontski slovenski gledališniki izdali tudi prikupen gledališki list.

akad. slikarka bara remec

je letošnjo argentinsko jesen preživljala v Bariločah na jugu; plod tistih mesecev so mnoge nove stvaritve, posebej olja. Za spomlad se odpravlja spet med Indijance na argentinski sever, stikat za novimi motivi iz ameriške fantastike. Za slovenski papeški zavod Slovenik v Rimu je slikarka letos že ponovno darovala večje platno z imenom Tilcara; kot je sporočil rektor Slovenika, bo slikarkina stvaritev obogatila slovensko „argentinsko“ sobo v zavodu.

igralec jože rus

je letos na cvetno nedeljo s šolarji slovenske šole pri Sv. štefanu v Chicagu (ZDA) pripravil izvirno zasnovan igralsko zborovski nastop „Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa po sv. Luku“. Pasijon so otroci izvajali na pamet, oblečeni v domiselne pol sodobne pol arhaične kostume. Verski nastop je prevzel slovenske rojake. Omenimo pri tem, da je isti član Kulturne akcije, naprošen za igrski nastop na lanskem Baragovskem dnevu v Jolietu, novembra predstavil tudi s čikaškimi slovenskimi šolarji dr. Tineta Debeljaka pesnitev „Irenej Friderik Baraga“, kot zborni nastop.

kulturni večeri

Kulturna akcija je svojo 28. kulturno sezono začela julija letos v Buenos Airesu z novim nizom kulturnih večerov. Oznanili smo jih v prejšnjem propagandnem Glasu na prvi strani.

11. julija je bil prvi kulturni večer. Predaval je, v okviru teološkega odseka dr. jure Rode o temi CERKVENA POROKA NEVERUJOČIH KRŠČENIH LJUDI. Predavanje je privabilo lepo število prijateljev Kulturne akcije, in pobudilo ob sklepu živahen pogovor o obravnavanem vprašanju.

2. kulturni večer je bil 1. avgusta. Kot predavatelj je nastopil bibliist prof. Franc Bergant s temo ZGODOVINA ZAČETKOV V PRVI MOJZESOVI KNJIGI. Izredno zanimiva vsebina je spet zbrala v gornji dvorani Slovenske hiše številne goste in prijatelje.

3. kulturni večer je poseben dogodek v življenju Slovenske kulturne akcije: prvič so se predstavili mlajši, že v Ameriki rojeni slovenski slovstveni in likovni ustvarjalci. Kulturna akcija je slednjič le zadobila novi izobraženski rod, ki bo, upajmo, vredno in plodno nadaljeval delo njenih ustanoviteljev. Skupina mladih okrog kulturno-leposlovne šapirografirane revije Druga vrsta je počastila spomin 100-letnice smrti ruskega genija *Fedorja Dostojevskega*. Nastopili so mladi esejisti in recitatorke in flavtist, medtem ko se je risar in slikar Marjan Adamič predstavil z občasno likovno razstavo motivov iz Dostojevskijevih romanov. Večer je bil 15. avgusta, razstava pa odprta do 17. avgusta. Več bomo pisali o tem veselem dogodku v prihodnjem Glasu.

Kot že dolga leta, so tudi letošnji kulturni večeri v gornji dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu.

odmevi o naših knjigah

poezija neke druge slovenije

vinko belič

„Katoliški glas“ v Gorici je v svoji božični številki leta 1980 objavil kritično poročilo o nazadnje izdani naši knjigi „Antologija slovenskega zdomskega pesništva“, katerega glavni del, vsebino knjige, ponatiskujemo v naslednjem:

Ob sesipavanju tolikih starih vrednot vznemirjajo današnjega človeka prehuda vprašanja, da bi iskal odgovora ali utehe pri sedanjih pesnikih. Kar beremo verzov po revijah in zbirkah, nas največkrat puščajo hladne. Iz volje porojena poezija je brezkrvna, brezosebna, tako da skoraj ni razločka med enim avtorjem in drugim. Abstraktna, protestna, cinična ali bezniška, povrhn pa pogosto absurdna in – tudi zavoljo mrevarjenja jezika ter poživigavanja na pravopisne norme – neumljiva „poezija“ je prišla na slab glas.

Ne velja pa to za dokumentarno knjigo, napovedano že pred štirimi leti, ki je izšla julija 1980 v Buenos Airesu kot 108. publikacija Slovenske kulturne akcije na 208 straneh. Naslov ji je

„ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA“.

Zbrala in uredila sta jo Tine Debeljak in France Papež. Ta je vanjo napisal 8 strani uvoda, v katerem označuje vsebinsko in oblikovno prvinost te svojstvene poezije, Debeljak pa je na zadnjih 31 straneh podal življenjske in bibliografske podatke o pesnikih.

Lepotni užitek zbudi knjiga že s svojo zunanostjo: z debelino, s platnico roza barve, z vezavo ter s papirjem in tiskom – torej bo v tem pogledu okras vsake knjižne police. Seveda ni bila izdana zato, da nam obogati pohištvo, marveč kot pesniško pričevanje določene slovenske generacije, ki je šla skozi iste hude zgodovinske izkušnje. V letih 1941-1945 sta bili taki tuja zasedba Slovenije in komunistična revolucija, v maju 1945 umik iz domovine, zatem življenje v begunskih taboriščih v Avstriji in v Italiji, razseljevanje po širnem svetu, vživljanje v novo stvarnost in spomin na staro domovino.

Sestavljalca sta bila široka: v antologijo sta sprejela nič manj ko 40 imen s skupaj 162 pesmimi (naslovi). Po rojstnem ali domačem kraju so ti pesniki iz vse Slovenije: po 9 jih je iz Ljubljane in z Gorenjskega, 5 s štajerskega, po 3 iz Maribora, iz Bele krajine in z Notranjskega, po 2 z Dolenjskega in s Primorskega, po eden iz Prekmurja in iz Istre, dva pa sta se rodila že na argentinskih tleh. Nekaj jih je – pač zaradi mladosti – odšlo v svet iz ideoloških razlogov šele več let po glavnem eksodusu: T. Debeljak ml., Humbert Pribac, Milena Merlak in njen mož Lev Detela.

In kje je danes ta plejada? Šest jih je umrlo: A. Novačan, St. Majcen, V. Žitnik, Vl. Truhlar, K. Mauser in M. Jakopič. Največ jih živi v Argentini (16), po trije so v ZDA oz. v Nemčiji-Avstriji, po dva v Italiji in v Avstraliji, po eden pa v Belgiji, Kanadi, Braziliji, Indiji in na Japonskem. Stirje so se iz begunstva oz. zdorstva vrnili v SFRJ. Še to: med 40 pesniki jih je 9 duhovnikov, 4 pa so ženske.

Debeljak in Papež sta morala pregledati celo vrsto listov od prvih taboriščnih poletij 1945 do revij, pesniških zbirk in drugih knjig, ki jih je dala na svetlo slovenska ideološka emigracija v več ko 30 povojnih letih. Izmed nešteto pesmi izbrati najboljše in najznačilnejše ter jih v posebni knjigi predložiti literarnemu sladokoscu in zgodovinarju; to je veliko, nelahko in odgovorno delo.

Moja prva misel je, da bi bilo kakih 5 imen kazalo preiti, kakih 20 šibkih pesmi pa izpustiti ali po možnosti nadomestiti z boljšimi. Malce manjša triumfalnost antologije (ime vsakega pesnika je npr. na posebnem listu!) bi bila odškodovana z večjo umetniško vrednostjo vsebine; prej bi imeli pred sabo „knjigo ur“. In še to: ali kdo, ki je bil begunec ali emigrant, a se je potem vrnil domov. – N. Rudolfova, Truhlar, Vodeb, Ja-

nežič – spada v tako knjigo? Spada, če so pesmi značilne.

TEMATIKA ZDOMSKIH PESNIKOV

Pesniki te antologije se začenjajo z najstarejšim: z A. Novačanom (r. 1887), ki je že ob razpadu Jugoslavije 1941 stopil na tuja tla. Sledi mu Stanko Majcen, ki domovine edini ni zapustil, a je bil z dušo in s srcem pri tistih, ki so si 1945 in kasneje izbrali svobodo. To so vsi nadaljnji, 36 jih je – do najmlajših dveh, rojenih v Argentini (1943, 1954).

Ti ljudje so v srcu nosili domače kraje, svojce, spomine. Razdevalo jih je domotožje in dajali so mu duška v pesmih. Vrženi iz domačega naročja v brezčutni nered, iz varnosti v strah in zaskrbljenost so sprva pestovali vsak svojo bolečino in sanjali o vrnitvi, obenem pa stisnjenih ust sprejemali usodo.

Naravno je, da v tej poeziji prevladuje miselna lirika. Navdihovali sta jo pač begunska usoda in trdo okolje. To so taborišča v prvih povojnih letih: strašna senca pomora domobrancev, negotovost, brezdolje, kruh po milosti drugih, bivanje v prisilni skupnosti, nestrpnost, čakanje na odhod v novo domovino. Tudi ko so se znašli v tuji deželi in morali prijeti za vsako delo, so gnetli svojo bolečino. Prehod čez ekvator na južno poloto, čez Atlantik na zahodno poloblo jih je moral hudo pretresti, saj jih je za vselej odtrgal od prejšnjega življenja, od Evrope. V knjigi imamo nekaj ganljivih pričevanj tega „pada v novo“ (Novačan, Debeljak, M. Šušteršič-Valiant, Kos).

Po številu pesmi na drugem mestu so motivi tujih krajev, pokrajin, dežel. Ogromna večina slovenskih beguncev se je 1945 prvič srečala v tujino. Pesniki kot da so prišli iz ograjenega vrta: znašli so se pred mogočnim novim svetom, bližnjim in daljnim, lepim in zgodovinsko bogatim, zlasti pa prostranim. Tirolska, Italija, Palestina, Južna in Severna Amerika, druge celine. To je razširilo in poglobilo njih pesniško tematiko. V slovensko dušo so pljusknili valovi vsega sveta.

Bogato je v antologiji zastopana seveda domotožna poezija. Iz nje govorijo spomini na mater, na prijatelja, na letne čase, na polja in kmečko delo, na praznike. Pred nami so vse slovenske pokrajine, olepšane z besedami neomajne ljubezni in trepečega hrepenenja. Najdemo pa med pesmimi tudi precej opisnosti, narejenosti, prepoceni besed v kratkih vrsticah, premalo zdomskega. Izbira bi morala biti strožja.

Ljubezenske lirike je malo, a še ta je reflektivna. Občutena, skrajno vzneseno kopnenje po ženi, ki ima priti iz Evrope (Debeljak), misel na dekle, ki so jo časi in razmere popeljale z drugim pred oltar (Škrjanec). Močnejša in pogostejša od ljubezenskega čustva je v begunski poeziji misel na rajne: na fante v Kočevskem Rogu (Majcen) in drugod (Jakopič), na žalujoče ostarele – in sploh na bridko slovensko zgodovino. „V meni je Samo. Izdan. / V meni je Trubar. Pregnan. / V meni je ves bataljon / vetrinjskih vojakov / čez mejo v jame poslan“ (Z. Simčič).

Religioznih pesmi v antologiji ni veliko, so pa občutene (Truhlar). Večkrat so sicer le v metafiziko usmerjene misli oziroma evangeljski motivi (Novačan), a so kdaj tudi krik iz pustinje življenja (Pribac).

Narodna zavest v tujino odišlih se je izpričala še z nečim. Po njih zaslugi sta dve daljni deželi – Avstralija in Japonska – prvič videli na svojih tleh izdano slovensko tiskano knjigo: pesniški zbirki Bronasti tolkač in Dober večer, Tokio. Sploh s nedomača tla navdihnila prenekatero našo literarno stvaritev trajne vrednosti. Žalost je pač v umetnosti že od nekdanj rododitna.

V naslednjem kritik navaja vrsto pripomb k Debeljakovim podatkom o posameznih pesnikih v Antologiji, zaključuje pa s tole sklepno mislijo:

SKLEPNA MISEL

Napisal sem kritično poročilo o antologiji naše zdomske poezije z ljubeznijo in ganjenostjo, saj sam pripadam tej „drugi Sloveniji“. Prepričan sem, da sestavljalca nista prezrla ničesar, kar bi bilo vredno upoštevanja. Ta knjiga bo prešla v slovensko literaturo iz dveh raz-

logov: prvič je pesniška kristalizacija trpljenja, ki ga je v nekem času prestal določen del Slovencev; drugič pa je med pesnimi nekaj takih, ki bi jih tudi novi živi Orfej ta „velika antologija slovenske poezije“, s častjo sprejel na svoje strani.

V. BELIČIČ

knjižna loterija slovenske kulturne akcije

PRIJATELJI, OPROSTITE!

Bili smo malce predrzni, ker smo domala vsem naročnikom naših publikacij in običajnim razprodajalcem naših izdanj poslali enega ali več blokov srečk naše Knjižne loterije.

A računali smo na vašo velikodušnost, na vašo zavzetost za slovensko kulturo v izseljenstvu in zamejstvu in na vašo pripravljenost, vse storiti, kar mogoče, da Slovenska kulturna akcija začne spet izdajati vsaj slovensko kulturno revijo Meddobje.

Lepo vas torej prosimo, da nam oprostite in da sodelujete z nami!

Ob 25. letnici Slovenske kulturne akcije pred dobrima dvema letoma smo se obrnili na naše prijatelje s prošnjo za jubilejni dar 70 dolarjev. Odzvalo se je nekaj desetih ljubiteljev slovenske kulturne dejavnosti v izseljenstvu, premalo, da bi s tem mogli v gmotnem pogledu sanirati našo ustanovo. Vsi ti jubilejni darovi najbolj zavzetih niso niti krili stroškov izdaje našega jubilejnega darila, dr. Brumnove knjige „Naš in moj čas“, ki smo jo darovalcem poklonili lani, in Kosovega „Speva o naši gori“, ki jim ga pošljemo za letošnji Božič.

To pot bi radi dosegli, da bi celotna slovenska, v svobodi živeča skupnost sodelovala, h čemer naj bi jo povabili, vsak v svojem okolju, prav vi, naši prijatelji, ki smo vam poslali srečke s prošnjo, da jih, v kolikor jih ne bi sami kupili, razprodate med svojimi prijatelji in znanci. Srečke s pojasnjevalnim tiskom smo poslali tudi slovenskim Domovom po svetu, posebej še z namenom, da se poslužijo te možnosti za obogatitev svojih društvenih knjižnic.

Ne dvomimo, da ste domala vsi, ki ste srečke od nas prejeli, pripravljeni pomagati Slovenski kulturni akciji pri nadaljevanju njenega poslanstva. Nevarnost pa je, da bi v vsakdanji zaposlenosti in skrbeh na to enostavno pozabili ali pa bi odlašali do zadnjega trenutka. Zato vsem našim naročnikom tudi ta Glas pošljemo z letalsko pošto, da vas spomni na našo prošnjo in da pristopite k nje uslišanju. Potrebno pa je sodelovanje vseh, ne le enega ali drugega. Porazno bi bilo, ako bi se zanašali le drug na drugega, češ, saj bodo drugi kupili, če jaz manjkam, ne bo taka škoda... Če boste prijatelji tako ravnali, bo ostala SKA brez pomoči, kvečjemu z novimi dolgovi, radi tiskanja in razpošiljanja srečk in pojasnjevalnega gradiva ter propagandnih Glasov...

Ta ali oni se morda zgleduje nad tem, da kljub težkemu gospodarskemu položaju naše ustanove vse to gradivo v zvezi s Knjižno loterijo pošljemo v inozemstvo z drago letalsko pošto. Zakaj? Ker je letalska pošta bolj sigurna in ker je hitra, kajti želimo dobiti sredstva za nadaljevanje vsaj Meddobja še pred koncem tega leta. Tudi imamo pred očmi obresti, ki radi dolgov ustanove rastejo z vsakim dnem. Zato tudi tu velja: Kdor hitro da, dvakrat da.

Prosimo torej naše prijatelje, ki smo vam poslali srečke v nakup oziroma prodajo, da kar najbolj pospešite vnovčenje istih in da denar odpravite na sedež SKA v Buenos Airesu. Zelo vam bomo hvaležni!

Vse denarne pošiljke na ime našega blagajnika: Alojzij Rezelj in na sedež naše ustanove: Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina, iz inozemstva, če le mogoče, v dolarskih čekih. V Italiji morete izkupiček plačanih srečk poslati oziroma oddati poverjeniku SKA tamkaj, ravnatelju Maksu Šahu, Via Solitro 1/2, Trst, v Gorici pa mons. dr. Kazimirju Humarju na Corte

S. Ilario 7, 34170 Gorica: ona dva vesta, kako je spraviti denar do nas.

Če bi kdo želel prejeti še več srečk, sporočamo, da jih je še nekaj na razpolago, in naj nam samo blagovolijo sporočiti, pa mu jih takoj pošljemo.

Kakor smo objavili v prejšnji številki, ponavljamo tudi tu:

Če prijatelji razprodate vsaj 5.000 srečk, si upamo znova začeti z izdajanjem naših publikacij že z novim letom 1982!

Prijatelji, od vas zavis!

Ponavljamo objavo knjig SKA, ki so na izbiro kupcem srečk Knjižne loterije kot dobitki, vedno v vrednosti 50 U.S.A. dolarjev.

KNJIGE ZA LOTERIJO

POEZIJA

	PESI	DOI. ZDA
BALANTIČ (v priredbi Fr. Papeža)	60.000	15
Dante-Debeljak: PEKEL	60.000	15
Debeljak-Papež: ANTOLOGIJA SLOV. IZSELJ. PESNIŠTVA	80.000	20
Hribovšek: PESEM NAJ ZAPOJEM	40.000	10
Kos VI. LJUBEZEN IN SMRT IN ŠE KAJ	40.000	10
Majcen-Zore: DEŽELA	32.000	8
Mauser: ZEMLJA SEM IN VEČNOST	44.000	11
Papež: OSNOVNO GOVORJENJE	32.000	8
Puškin-Debeljak: CARIČNA	12.000	8
Puškin-Debeljak: RIBICA	12.000	3
Šoukal: PESMI	32.000	8

LEPOSLOVJE

Bükvič: LJUDJE IZ OLŠNICE	40.000	10
Bükvič: ZGODBE IZ ZDOMSTVA IN ŠE KAJ	40.000	10
Gerzinič: DNEVI SMRTNIKOV (Antologija)	40.000	10
Ilija: HUDA PRAVDA	40.000	10
Jurčec: LJUBLJANSKI TRIPTIH	40.000	10
Kopcer: NA BOŽJI DLANI	48.000	12
Kremžar: SIVI DNEVI	32.000	8
Krivec: PIJ, FANT, GRENKO PIJAČO!	40.000	10
Kunčič: GORJANČEV PAVLEK	24.000	6
Kunstelj: BUTARA	40.000	10
Majcen: POVESTICE	32.000	8
Marolt-Debeljak: PETKOVŠEK	72.000	18
Mauser: JERČEVI GALJOTI	32.000	8
Mauser: NA OZARAH	32.000	8
Pregelj: MOJ SVET IN MOJ ČAS	72.000	18
Rudolf: ČISTO MALO LJUBEZNI	32.000	8
Velikonja: LJUDJE	52.000	13
Velikonja: ZANKE	48.000	12

RAZMIŠLJANJA, ŽIVLJENJEPISI

Sv. Avguštin-Lukman: KNJIGA O VERI	20.000	5
Brumen: ISKANJA	32.000	8
Brumen: NAŠ IN MOJ ČAS	80.000	20
Dolenc: MOJA RAST	40.000	10
Komar: POT IZ MRTVILA	32.000	8
Papež: ZAPISI IZ ZDOMSTVA	32.000	8

CORREO ARGENTINO CORR. CENTRAL Y SUC 7	TARIFA REDUCIDA CONCESION 6228
	R. P. I. 1328339

GLAS je glasilo Slovenske kulturne akcije. Urejuje ga Jos6 Petric, Zapiola 1723, I D, 1426 Buenos Aires, Argentina. Tisk Editorial Baraga del Centro Misional Baraga, Col6n 2544, 1826 Remedios de Escalada, Pcia. Buenos Aires, Argentina. Vsa nakazila na: Alojzij Rezelj, Ram6n L. Falc6n 4158, Buenos Aires 1407, Argentina - Editor responsable Slovenska kulturna akcija (Ladislav Lenček CM), Ram6n L. Falc6n 4158, Buenos Aires 1407, Argentina.